

Universiteitsmonumenten druk bezocht

Open Monumentendag

Door Jan Mars

Open Monumentendag, afgelopen zondag, kreeg in Wageningen een eigen inhoud. In afwijking van het nationale thema 'In Europa' draaide het hier om de monumenten van de Wageningse universiteit, mede in het kader van de viering van 100 jaar universitair landbouwonderwijs. Dat was een gouden greep. De Wageningse universiteit heeft diepe sporen getrokken in en sinds enkele jaren ook buiten de stad, met gebouwen die de gemiddelde Wageningser nooit bezoekt. Nu dat wel kon, werd die gelegenheid met beide handen aangegrepen. Het was overal druk tot soms heel druk.

WAGENINGEN - Het Wageningse landbouwonderwijs begon in de binnenstad met het Hoofdgebouw. Dat was al snel te klein, waarna uitgeweken werd naar Dui-vendaal. Rijksbouwmeester Lokhorst bouwde hier een reeks gebouwen, zodat een soort campus avant la lettre ontstond. Gidsen van het Gilde vertelden grote groepen belangstellenden de details van die gebouwen, soms opgeluisterd met anekdotes uit de eigen studententijd.

Met de groei van de Landbouwhogeschool en de toename van het aantal studenten schoven de gebouwen steeds verder de Berg op: het Schip van Blauw en Microbiologie in Amster-

damse School-stijl, Erfelijkheidsleer en het Gebouw met de Klok in een wat soberder uitvoering. De rondleidingen in deze pronkstukken,

**HET WAS
OVERAL DRUK
TOT SOMS
HEEL DRUK**

inmiddels allang geen universiteitsgebouwen meer, trokken tientallen belangstellenden, en waar geen echte rondleiding was, zag men groepjes bezoekers verlekend rondkijken.

De volgende clustering van universiteitsgebouwen, de Dreijen, biedt tegenwoordig eigenlijk een wat triest con-

Net als bij andere locaties waren er veel gegadigden voor de rondleiding in het Gebouw met de Klok. (foto: Mark Vogt)

trast. Niet alleen wordt er al wel vijftien jaar gesproken over sloop, de leegstand nu leidt ertoe dat het gebied een wat achterbuurtachtig karakter begint te krijgen; erg mooi is het allemaal ook niet. Erfelijkheidsleer leeft volop als Gebouw de Valk, vernoemd naar een herberg

uit een grijs verleden. Maar die andere bouwwerken staan er een beetje te vervallen in de schaduw van wat er al gesloopt wordt.

Ook de Aula zat in het aanbod, pikant omdat dit ongeveer het laatste universiteitsgebouw in de stad

is, en omdat het niettemin wordt afgestoten. Over herbestemming wordt naar ver-luidt 'constructief overlegd' met de gemeente. Intussen snijdt de WUR zo de laatste band met zijn Wageningse verleden door, zoals een bezoeker opmerkte: wat betekent het als een universiteit

zo opzichtig haar geschiedenis uitgumt? De Campus, met zijn massieve imponeer-architectuur, ligt ten minste gevoelsmatig zeer ver buiten de stad. Dat desondanks ook op de Campus de bezoekers-aantallen zeer hoog lagen, is daar misschien wel juist de illustratie van.